

**SPELEN ZORGT
VOOR ADRENALINE**

HEFTIG STUK

Karina Smulders staat naast Gijs Scholten van Aschat in *Na de repetitie/Persona*. „Thuis word ik gedwongen het spelen los te laten.“

De repetities lopen uit. En als we later over en weer bellen lopen we elkaar steeds mis. Dus mailen we. Karina vanuit New York, waar ze met bijna het gehele gezelschap van Toneelgroep Amsterdam *Romeinse tragedies* speelt, zoals ze zelf zegt een van de mooiste voorstellingen. Maar het gaat niet over dat stuk, maar over het tweeluik *Na de repetitie/Persona*. Karina: „Het zijn twee films van Ingmar Bergman, bewerkt voor toneel. Twee losse stukken die we op één avond spelen. De repetities zijn erg intensief. We zijn maar met vier acteurs, dus even rustig zitten en kijken is er zelden bij. Bovendien is het materiaal waarmee we werken heel mooi, maar ook heftig.“ In *Na de repetitie* flirt een jonge, ambitieuze actrice (Smulders) met een regisseur, gespeeld door Gijs Scholten van Aschat. In *Persona* stopt een actrice tijdens een voorstelling abrupt met praten. Op doktersadvies trekt ze zich terug op een verlaten eiland, waar een jonge verpleegster haar verzorgt. „*Na de repetitie* is een heel leuk stuk om te spelen omdat het gaat over toneelspelen. In *Persona* speel ik de verpleegster. Het is een heel uitdagende rol, omdat de andere vrouw (gespeeld door Marieke Heebink) niet praat. Ik spreek dus in mijn eentje en

dat is soms heel raar en ook moeilijk. Bovendien speel ik iemand die niet gewend is om over zichzelf te praten en die, doordat ze daartoe gedwongen is door de situatie, tegen allerlei dingen aanloopt die ze al heel lang voor zichzelf verborgen hield.“ Tijdens de repetitieperiode danst de tekst de hele dag door Karina's hoofd, al kan ze het beter loslaten sinds ze moeder is. „Sinds twee jaar heb ik een kindje, waardoor ik thuis minder met mijn werk bezig ben. Eigenlijk is dat heel goed. Ik word gedwongen om het spelen los te laten. Daardoor maal ik minder en kan ik

er de volgende dag weer vol tegenaan.“ Acteren zit Karina in het bloed. In een ver verleden speelde ze in de soap *Onderweg naar morgen*, om na twee jaar de rol van Lotje Konings in de wilgen te hangen. Ze ging naar de toneelschool, studeerde in 2002 af en kon meteen aan de slag bij Toneelgroep Amsterdam, waar ze haar grote liefde vond in Fedja van Huêt. Er waren uitstapjes naar het witte doek (*Wild Romance*, *Bride Flight*, *Kom niet aan mijn kinderen* en *Alle tijd*) maar ze vond altijd haar weg terug naar de planken. „Spelen zorgt voor adrenaline. Het is zelfs zo dat ik minder pijn voel als ik speel.“

‘Ik voel minder pijn als ik speel’